

Piše: Prof. dr Tomislav Brzaković

Magija umnožavanja znanja

Volim da kažem da je znanje magija. Nije slučajno što prvo to pominjem, jer ukoliko nešto zaista želimo da ostvarimo, moramo tu pojavu najpre i proučiti. Dakle, kada imamo želju, sledeći korak ka ostvarenju jeste znanje. Znanje, istinsko i kvalitetno, u osnovi je svakog uspeha.

Ne govorim ovo samo kao profesor, već i kao rukovodilac i čovek sa bogatim poslovnim iskustvom u poznatim firmama. Ukoliko imate snažnu obrazovnu osnovu u onoj sfери gde je vaše profesionalno delovanje, put ka uspehu orientisan je u valjanom pravcu. Znanje je magija – zato što je neiscrpljivo. Deljenjem i razmenjivanjem, ono se umnožava. Svakoga dana imate priliku da ga steknete, na različitim mestima i u različitim okolnostima, a davanjem drugima produbljujete ga još više. Zanimljiva jednačina, zar ne?

Kako to izgleda u stvarnosti, odnosno u poslovnoj praksi? Učini li vam se ovo može zapažanje, u prvi mah, suviše apstraktnim, objasniči ga na sopstvenom primeru. Premda sam dugo u obrazovanju kao predavač, svakoga dana usavršavam se i u oblasti metodike nastave, ali i u materiji koju predajem. Da bih svojim studentima pomogao u profesionalnom uspehu, moram stalno da pratim razvoj poslovnog okruženja, zahteve modernog tržišta i tehnike koje se primenjuju. Takođe, svaka generacija studenata razlikuje se i po svom predznanju, kao i po načinu primanja i razumevanja informacija i sadržaja koji im se prenose u naučno-nastavnom procesu. Važno je prilagoditi sveukupnost znanja, koje je temelj jednog predmeta, metodici i zahtevima vremena u kom mladi ljudi, naši studenti, žive. Jer, sutra, kada se sretnu sa zahtevima posla i životom van učionice, od dojučerašnjeg studenta očekuje se mnogo više. On prestaje da bude diplomac koji samo ponosno nosi stečeno zvanje i istog trenutka postaje mlađi čovek od koga se očekuju i poslovne veštine u praksi, kako za potrebe kompanije tako i za ostvarivanje uspešne karijere.

Posebno zadovoljstvo pričinjava mi kada mi se, i nekoliko godina nakon diplomiranja, student javi da mi kaže kako je sada na značajnoj profesionalnoj poziciji. Kao predavaču i mentoru, ali i kao nekom ko je lično stvarao ovakav sistem obrazovanja, duboko uveren u potencijal savremene generacije u pogledu kreativnosti i želje za sticanjem znanja, poziv ili susret sa nekadašnjim studentom najveća je satisfakcija.

Kako je došlo do toga? Koja je to vrsta poslovne intuicije presudila da budemo sašvimi sigurni da ćemo uspeti i uvereni da naš iskorak nije rizičan, već hrabar? Kada smo prof. dr Miodrag Brzaković i ja pošli u realizaciju visokoobrazovne ustanove osmisljene poput hrama savremenog nastavnog procesa, gde su podjednako zastupljeni teorijski pristup i praktičan rad, trebalo je osim misije, vizije i ciljeva odabrat i tim saradnika koji će sa nama voditi studente na tom putu

stvorimo programe koji studentima omogućavaju baš to. Poslovnu intuiciju, koja nas je i povela u pravcu ovakve ideje, pretočili smo u stratešku, poslovnu inovaciju. Prefiks „primenjeni“ u punom smislu smo ugradili u način prenošenja znanja našim studentima. I na to smo, zahvaljujući rezultatima koje postižu naši studenti u poslovnom svetu, zaista ponosni.

Kada prognoziramo razvoj i ponašanje neke pojave u budućnosti i bavimo se statistikom, možemo prognozirati približno ponašanje te pojave ukoliko predvidimo faktore. Današnje društvo, zahvaljujući napretku IT sektora, razvija se munjevito. Ukoliko želimo da idemo u korak s vremenom, pored svojih primarnih delatnosti, moramo biti kvalifikovani i u sferi digitalne pismenosti. Kada je reč o menadžmentu ljudskih resursa i resursa znanja, koliko god mi to želeli, nije moguće uvek apsolutno predvideti razvoj situacije u budućnosti. To nije novost: mnogo grešaka se napravi pod uticajem

ljudskog faktora. Ljudska psiha je polje koje nauka, poput kosmosa, uvek iznova proučava. Šta je onda odlučujući faktor? Kada nije moguće apsolutno predvideti neku pojavu, oslanjamo se na intuiciju.

Poslovna intuicija je veština koja se stiče kvalitetnim obrazovanjem i radnim iskustvom. Potrebno je vreme kako bismo umeli čak i da prepoznamo da je posedujemo. Rad na rukovodećim položajima umnogome mi je pomogao u sticanju te veštine. Kroz

mentorski pristup procenjuju sam talente i osobine svojih zaposlenih, a kroz ispunjavanje radnih zadataka merio sam stepen njihovog napretka ili stagniranja. U skladu s tim, primenjuju sam odredene pristupe u cilju poboljšanja poslovanja zaposlenog, a sledstveno i organizacije.

Poslovna intuicija je veština koja se stiče kvalitetnim obrazovanjem i radnim iskustvom. Potrebno je vreme kako bismo umeli čak i da prepoznamo da je posedujemo.

Kada danas posmatram studente koji su stekli diplomu na MEF-u, zahvalan sam što mi je poslovna intuicija bila ispravna na samom početku realizacije ovakve visokoobrazovne institucije. Zato, govoreći o poslovnoj intuiciji, ističem dva faktora

Govoreći o poslovnoj intuiciji, ističem dva faktora koja smatram najvažnijim: kvalitetno lično obrazovanje i iskustvo. Pod pojmom kvalitetno obrazovanje ne podrazumeva se samo stečeno teorijsko znanje. Ma koliko ono bogato bilo, samo po sebi nije dovoljno za uspešnu karijeru. Potrebno je posedovati i razvijen stepen socijalne i preduzetničke inteligencije.

koja smatram najvažnijim: kvalitetno lično obrazovanje i iskustvo. Pod pojmom kvalitetno obrazovanje ne podrazumeva se samo stečeno teorijsko znanje. Ma koliko ono bogato bilo, samo po sebi nije

dovoljno za uspešnu karijeru. Potrebno je posedovati i razvijen stepen socijalne i preduzetničke inteligencije. To se stiče praktičnom nastavom. Neophodno je da studente uvedemo u stvarne poslovne procese, da ih odvedemo u posetu kompanijama, obezbedimo im stručnu praksu, i kako da ih primene. Svako novo radno mesto jeste i poznat i nepoznat teren. Poznat je, jer nas je neko zaposlio na osnovu iskustva koje smo stekli, nepoznat jer svaka organizacija ima svoj način rada. Uz to, svaka uspešna organizacija neprestano inovira svoje poslovanje. Zato je neophodno neprekidno razvijati svoje kompetencije.

Profesionalac koji s radoznalošću i zadovoljstvom konstantno usvaja nova znanja, uvezuje ih sa postojećim, prilagođava zahtevima poslovanja organizacije u kojoj radi, razvija želju da napreduje na ličnom planu, te implementira to u poslovanje, jeste uspešan profesionalac. Jedino takvim poimanjem poslovnog razvoja možemo biti na putu ka ovladavanju pravilnom poslovnom intuicijom, a time i ka postizanju uspešne karijere i ispunjenog životnog puta.■

Prof. dr Tomislav Brzaković
Dekan MEF fakulteta
www.mef.edu.rs